

Frei Tamás - Az apró örömök nagy sikere

2013 július 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Pont akkor állt el az es?, amikor el kellett indulnom” – írja a Boldogabban (www.happier.com) honlap egyik regisztrált tagja. „A kilátást élvezem leginkább abban, hogy kés? estig kell dolgoznom” – írja egy másik, mellékelve a kivilágított városról, feltehet?en az irodaablakból készített fotót.

Ez a legújabb és rengeteg szempontból nagyon érdekes trend a közösségi médiában. A csak pozitív, boldog és örömöt sugárzó posztokból összeálló oldalak. Ahol a látogatók nem akarnak negatív, szomorú, gyalázkodó és vitatkozó kommentárokat olvasni. Ahol ki akarják zárni a mindennapok keser?ségét, széthúzását és konfliktusait.

A Happier talán az eddigi legsikeresebb ilyen próbálkozás. Már a története is igencsak tanulságos. A Bostonban létrehozott oldal kitalálójára bevallottan a szerelmes dalokat sugárzó amerikai rádióállomások hatottak inspirálóan. Az alapötlet lényege pusztán annyi volt, hogy ki akart az oldalról zárni mindent, ami negatív, közben pedig beengedte a legapróbb és leghétköznapibb örömöket is. Ha valaki látott egy szép lepkét, és lefotózta, hát feltehette az oldalra. Ha élvezte a jógaóráját, beszámolhatott róla, éppúgy, mint arról is, ha sikerült visszafizetnie a tartozását.

A közösségi média elemz?i szerint a Boldogabban oldal és a hozzá hasonló próbálkozások sikere mögött az áll, hogy a Facebook-korszak állandó bizonyításkényszere sokaknak kezd rettenetesen fárasztó lenni. Nem arról van szó, hogy a Facebookon, a Twitteren vagy például az Instagramon ne lehetne pozitív dolgokról beszámolni, hanem inkább arról, hogy ott valahogy tudat alatt, kimondatlanul azt kell minden egyes poszttal bizonyítani, hogy valami rendkívüli, szuper és másokat vágyakozással eltölt? dolog történt velünk. Az egyszer?, triviális ügyek nem igazán m?ködnek.

A Facebook-posztok arról szólnak, hogy „ma ittam életem eddigi legfinomabb kávéját”, nem pedig arról, hogy „fincsi volt ma reggel a kávé”. Nem jobb, mint tegnap, nem jobb, mint rengeteg csésze kávé korábban, de finom, élveztem, és már ett?l feldobott vagyok. Az élet apró örömeit?l. A Boldogabban oldal eleinte nem m?ködött kimagasló látogatottsággal, mert akkor még a regisztrált tagoknak engedélyezniük kellett, hogy mások is láthassák a posztjaikat. Aztán az alapító gondolt egy bátrat, és pár hónapja 180 fokos fordulattal, minden beírást mindenki számára elérhet?vé tett.

Most már kifejezetten le kell tiltani, ha valaki nem akarja, hogy mások is osztozzanak hétköznapi örömeiben. De miért ne akarná? Hirtelen milliók kezdték olvasgatni ezeket a boldog posztokat, még ha ?k maguk nem is tesznek fel semmit az oldalra. Egyszer?en csak meglátogatják, nézegetik a fotókat, bejegyzéseket pár percig, és er?t merítenek mások boldogságából.

Amikor el?ször látogattam meg a Happiert, még kételkedtem. Hiszen olyan könnyen nézzük le a kicsi örömöket, mások apró boldogságát. De aztán, bevallom, hogy magával sodort. Mert hát tényleg, miért is kellene mindig mindenb?l valami extrakülönlegesnek történnie ahhoz, hogy élvezni tudjuk az életet?

Lehet, hogy épp ez a bajunk, hogy képtelenek vagyunk rá. Megbecsülni az apró örömöket. Azt hiszem, kellene egy www.boldogmagyarok.hu honlap. Hozza létre valaki, jót tenne az országnak!

Kapcsolódó anyagok:

- Veszteség után nyereség a Facebooknál
- Percenként 25 ezer Twitter-üzenet
- A boldogság felé
- Ma el?ször ünneplik a boldogság nemzetközi napját

Frei Tamás - metropol.hu



Ajánló